

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний автомобільно-дорожній університет

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії,

в.о. ректора _____ Анжеліка БАТРАКОВА

« ____ » _____ 2026 року

ПРОГРАМА

вступного іспиту з мови навчання (українська мова) для вступу за освітнім
ступенем «**Магістр**» для іноземних громадян та осіб без громадянства

Харків 2026

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Програма вступного іспиту для здобуття освітнього ступеня «Магістр» відповідає сучасним досягненням лінгвістики, методики викладання української мови в іншомовній аудиторії, педагогіки та психології, базується на основних положеннях Стандарту державної мови «Українська мова як іноземна. Рівні загального володіння А1-С2» [3]. Програма також враховує «Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання» [2] щодо рівнів володіння мовою, компетенцій користувача, можливих контекстів користування мовою, процедур складання програм та контролю результатів навчання.

Вступний іспит з мови навчання (українська мова), визначає рівень знань із цієї дисципліни та перевіряє професійно-комунікативну компетенцію, володіння словниковим запасом та граматичними структурами.

Іноземці та особи без громадянства, які вступають на навчання за другим освітнім рівнем «магістр» до Харківського національного автомобільно-дорожнього університету, повинні володіти українською мовою на рівні УМІ-4 (середній), (B2 за РРЕ), що визначає достатній рівень володіння українською мовою як іноземною, досягнення якого свідчить про можливість ефективного спілкування в україномовному (у т.ч. професійному) середовищі із усвідомленим використанням більшості мовних засобів та мовленнєвих навичок (рівень бакалавра за основним фахом (крім філологічних спеціальностей)), тобто володіння усіма навичками й уміннями мовленнєвої діяльності, що є необхідними для опанування спеціальністю на 1-2 курсах магістратури.

Програма має загальний характер і може використовуватись для різних спеціальностей професійної підготовки у ХНАДУ.

ВИМОГИ ЩОДО ПРАКТИЧНОГО ВОЛОДІННЯ ВИДАМИ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Мета вступного іспиту з мови навчання (українська мова), полягає в тому, щоб оцінити знання та вміння, які визначають рівень мовної та комунікативно-мовленнєвої компетенції вступників з української мови:

1. Мовна компетенція:

- знати і правильно вживати мовні засоби у межах окремого речення і в комунікативно-мовленнєвій діяльності;
- володіти основними фонетичними й інтонаційними нормами української мови;
- знати основи українського словотвору, будови слова, морфології, синтаксису, лексики.

2. Комунікативно-мовленнєва компетенція:

- уміти орієнтуватися і реалізовувати свої комунікативні наміри відповідно до свого соціального статусу в соціально-побутовій сфері, у соціально-культурній сфері, в офіційно-діловій сфері;

- уміти здійснювати мовленнєве спілкування в усній і письмовій формах у межах такої основної тематики: людина і її цінності, людина і суспільство, людина і світ.

Людина та її цінності:

- людина як особистість: характер, звички, прагнення;
- сім'я, родинне дерево; дружба, друзі, їх місце у житті людини;
- кар'єра, професійне зростання;
- батьки і діти; взаєморозуміння між поколіннями; почуття; кохання і любов;
- спосіб життя (режим дня (навчання, роботи), відпочинок; активний і пасивний відпочинок;
- дозвілля, захоплення; молодіжні субкультури; спорт; досягнення українців у спорті; мистецтво; музика, образотворче мистецтво, танці, кіно, мода.
- роль іноземних мов у житті; вивчення української мови;

Людина і суспільство:

- економіка: розвиток, сучасні проблеми; споживчий кошик; житло;
- традиції і звичаї українців; культура, політика, політичні партії в Україні; державний устрій країни та її Конституція;
- прав людини, обстоювання своїх прав;
- міжнародні відносини, дипломатія в Україні;
- освіта: система освіти, розвиток, проблеми; освіта і виховання в житті людини.

- проблеми сучасного міста; життя в місті та селі;
- країна; Україна, рідна країна: географія, економіка, культура;
- відомі діячі науки й культури України та рідної країни.

Людина і світ:

- природа, природні пам'ятники України;
- екологія: види забруднення довкілля, охорона навколишнього середовища;
- наукові досягнення; винаходи, які змінили світ;
- засоби зв'язку: телефон та Інтернет; соціальні мережі;
- людина й інші живі істоти: гуманне ставлення.

ВИМОГИ ДО МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ

Вимоги вступного іспиту з мови навчання (українська мова), базуються на вимогах рівня володіння іноземною мовою B2, який є стандартом для ступеня бакалавра і який постає загальним для студентів різних спеціальностей. Рекомендаціями передбачено, що вступник здатен на кожному рівні виконувати такі види діяльності: писати, читати, слухати й говорити. Рівень B2 має особа, яка розуміє основні ідеї складних текстів на абстрактні й конкретні теми, зокрема ті, що стосуються її спеціалізації; може взаємодіяти з певною мірою побіжності та безпосередності з носіями мови без напруження для кожної зі сторін; уміє робити чіткі, детальні повідомлення з широкого кола питань і може викласти свій погляд на певну проблему, показати переваги та недоліки різних тверджень.

Це передбачає наявність мовних і мовленнєвих знань і вмінь: розмаїтий словниковий запас, що є необхідним для спілкування в побутовому, академічному й професійному середовищі; володіння граматичними конструкціями, необхідними для гнучкого висловлення відповідних причинно-наслідкових зв'язків, відношень і понять, а також для розуміння й створення текстів різного стилю (уживання артиклів, прийменників і сполучників, часи дієслів, модальні дієслова, герундій та інфінітив, однина та множина іменників, ступені порівняння прикметників тощо); опанування правил синтаксису й пунктуації, які дозволяють розпізнавати й створювати різноманітні за стилем усні та письмові висловлювання (порядок слів у реченні, узгодження підмета й присудка, підрядні речення, умовні речення, розділові знаки тощо); розуміння основних ідей, розпізнавання відповідної інформації та реагування на неї в ході обговорень, дебатів, бесід побутового, публіцистичного, ділового та професійно орієнтованого характеру; розуміння повідомлень та інструкцій в академічному й професійному середовищі; розуміння намірів мовців і комунікативних наслідків їхніх висловлювань; вміння визначати позицію й точку зору мовців; вміння чітко аргументувати свою думку щодо актуальних тем в академічному та професійному житті; володіння мовним етикетом спілкування; вміння виступати з підготованими презентаціями щодо широкого кола тем академічного й професійного спілкування; продукувати чіткий і детальний монолог із широкого кола тем, пов'язаних із побутом, навчанням, фаховою діяльністю; розуміння автентичних текстів загальної тематики, а також пов'язаних із навчанням та фахом; розуміння головної ідеї та знаходження необхідної інформації в неадаптованих текстах із наукової літератури (зокрема за фахом) і публіцистики; розуміння автентичної кореспонденції (листи, факси, електронні повідомлення тощо), інструкцій, пояснення до графіків та діаграм; інтерпретація інформації, викладеної в тексті, висновків та оцінки автора; вміння будувати письмове монологічне висловлювання продуктивного характеру на запропоновану тему відповідно до заданої комунікативної ситуації; будувати письмове монологічне висловлювання репродуктивно-продуктивного характеру на основі прочитаного тексту відповідно до запропонованої комунікативної ситуації; писати анотації до неадаптованих професійних текстів за фахом; здійснювати реферування автентичної літератури, зокрема за фахом; готувати тексти доповідей, презентацій, використовуючи автентичні матеріали; писати зрозумілі, деталізовані тексти різного стилю та тематики, пов'язані з особистою й професійною сферами; оформляти особисту й ділову кореспонденцію; створювати резюме, заповнювати бланки документів із високим ступенем лексичної та граматичної коректності.

ЗМІСТ МОВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ

ФОНЕТИКА. ФОНОЛОГІЯ. ГРАФІКА

Український алфавіт. Загальне співвідношення між літерами та звуками. Особливості артикуляції українських голосних і приголосних. Звукосполучення. Наголос. Орфоепія. Правила літературної вимови. Фонетичні

риси української мови. Засоби милозвучності української мови. Інтонція. Різновиди інтонацій (закінчене висловлювання, перелік, спонування, загальне питання, оклична інтонація, зіставлення, вираження оцінки, вигук).

ЛЕКСИКОЛОГІЯ

Лексичне значення слова. Пряме і переносне значення. Поняття багатозначності: однозначні та багатозначні слова. Стилїстичне навантаження слова і стилїстично-функціональна диференція лексичного складу української мови. Стилїстично нейтральна і стилїстично забарвлена лексика. Емоційно забарвлена і функціонально забарвлена лексика. Терміни, професіоналізми. Групи української лексики за походженням. Інтернаціоналізми. Давні і сучасні запозичення. Загальноживані фразеологізми української мови.

МОРФЕМНА БУДОВА СЛОВА

Основа слова і закінчення (флексія). Корінь слова. Спільнокореневі слова.

Афікси (префікс, суфікс, постфікс). Образно-стилїстичне значення афіксів (суфіксів, префіксів)

МОРФОЛОГІЯ. ЧАСТИНИ МОВИ

Іменник

Загальне поняття про іменник. Категорія роду іменника та особливості її реалізації в українській мові у порівнянні з іншими. Іменники з семантично мотивованим родом. Іменники з семантико- і формально-граматичними способами вираження родової ознаки. Іменники парного роду. іменники спільного роду. Родові ознаки незмінюваних слів. Рід аббревіатур. Іменники подвійного роду. Категорія числа. Однина та множина іменників. Іменники, які творять корелятивні числові форми. Одинні іменники. Множинні іменники. Категорія власних і загальних назв. Власні іменники. Перехід власних назв у загальні і навпаки. Категорія конкретності абстрактності в іменниках. Граматичні особливості збірних іменників. Граматичні особливості іменників, яким властива категорія речовинності. Категорія відмінка. Значення відмінків. Особливості відмінювання іменників різних груп. Іменники, які не змінюються.

Дієслово

Загальні відомості про дієслово. Поняття інфінітива як початкової форми дієслова. Загальні закономірності поєднання дієслів з іменниками (об'єктні відношення, зв'язок керування) та з прислівниками (обставинні відношення, зв'язок прилягання). Поняття про дві основи дієслова. Основа інфінітива. Основа теперішнього часу. Категорія особи. Відмінювання дієслів. Поділ дієслів на дієвідміни. Особові закінчення дієслів I дієвідміни. Особові закінчення дієслів II дієвідміни. Дієслова, які не належать до жодної з дієвідмін (атематичні дієслова). Категорія часу. Дієслова теперішнього і минулого часу. Дієслова майбутнього часу. Складна і складена форми майбутнього часу дієслів недоконаного виду. Майбутній час дієслів доконаного виду (проста форма). Приклади вживання форм одного часу у значенні іншого. Дієслова руху в

теперішньому, минулому і майбутньому часі. Дієслова руху з префіксами *при-*, *по-*, *в-*, *у-*, *ви-*, *під-* (*піді-*), *від-* (*віді-*), *до-*, *про-*, *пере-*. Категорія виду. Корелятивні видові пари. Застосування дієслів доконаного-недоконаного виду в складних реченнях на позначення одночасної чи послідовної дії. Дієслова з морфологічно невираженою видовою ознакою (двовидові дієслова). Категорія способу. Дієслова дійсного і наказового способу. Імператив (Що роби (зроби)? Що робіть (зробіть)?). Утворення форм наказового способу. Категорія стану. Взаємозалежність категорії стану і категорії перехідності / неперехідності. Зворотні дієслова. Постфікс *-ся* (*-сь*). Дієслова зі значенням взаємної дії (*зустрічатися*, *змагатися*, *вітатися*, *обніматися*, *цілуватися*, *листуватися*, *спілкуватися*, *радитися*, *познайомитися*). Загальні відомості про дієприкметник. Активні та пасивні дієприкметники. Активні дієприкметники, їх граматичні категорії. Особливості творення активних дієприкметників. Пасивні дієприкметники, їхні граматичні категорії. особливості творення пасивних дієприкметників. Предикативні форми на *-но*, *-то*. Зіставлення конструкцій з пасивними дієприкметниками і предикативними формами на *-но*, *-то*. Загальні відомості про дієприслівник. Граматичні категорії та синтаксичні функції дієприслівника. Творення форм дієприслівників теперішнього та минулого часу.

Займенник

Загальні відомості про займенник. Розряди займенників. Відмінювання займенників усіх розрядів. Незмінювані присвійні займенники. Синтаксичні функції займенників різних розрядів. Уникнення двозначності у вживанні займенників у текстах різних стилів.

Прикметник

Загальні відомості про прикметник. Відмінювання прикметників. Узгодження прикметників з іменниками у роді (однині), числі і відмінку. Тверда і м'яка групи прикметників. Правопис відмінкових закінчень прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників. Творення відносних прикметників за допомогою суфіксів *-ськ-* (*-цьк-*, *-зьк-*): *український*, *французький*, *студентський*, *університетський*. Морфонологічні зміни приголосних при творенні прикметників. Перехід прикметників в іменники.

Числівник

Загальні відомості про числівник. Питання числівника. Розряди числівників за значенням і граматичні ознаки. Граматичні категорії роду, числа та відмінка кількісних числівників. Синтаксичні зв'язки числівників з іменниками. Поєднання кількісних числівників з іменниками. Поєднання дробових числівників з іменниками. Поєднання збірних числівників з множинними іменниками (*двоє окулярів*, *четверо дверей*). Граматичні ознаки порядкових числівників. Узгодження порядкових числівників з іменниками в роді, числі та відмінку. Відмінювання порядкових числівників.

Прислівник

Загальні відомості про прислівник. Питання прислівника. Синтаксичний зв'язок прислівника за дієсловом. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння якісно-означальних прислівників. Вищий ступінь порівняння, синтетична та аналітична форма та особливості їх творення. Найвищий ступінь порівняння. Синтетична та аналітична форма та

особливості їх творення. Ступені безвідносної міри якості прислівника та особливості їх творення. Форми суб'єктивної оцінки якісно-означальних прислівників.

Сполучник

Функція сполучників. СУРЯДНІ СПОЛУЧНИКИ: ЄДНАЛЬНІ: *і (й), та* (в значенні *і*). на дворі стало холодно *і* пішов дощ. ЗІСТАВНО-ПРОТИСТАВНІ: *а, але, та* (в значенні *але*), *зате, проте, однак, не тільки - а й, не лише - але й*. ми виконали ваші побажання, *проте* ви не виконали наших умов; я вивчаю німецьку мову, *а* він вивчає англійську. РОЗДІЛОВІ: *то (то..., то...), чи (чи..., чи...), або (або..., або...), хоч..., хоч...* погода весь місяць була мінливою: *то* падав дощ, *то* знову світило сонце. ПІДРЯДНІ СПОЛУЧНИКИ: З'ЯСУВАЛЬНИЙ СПОЛУЧНИК *що*: я знаю, *що* ми зробили це правильно. СПОЛУЧНИКИ МЕТИ *щоб, для того щоб* у поєднанні з інфінітивами: ми хотіти, *щоб* ви прийшли в університет о шостій годині. *для того щоб* добре знати мову, ви повинні наполегливо вчитися. СПОЛУЧНИКИ УМОВИ *якби, якщо би (б), якщо*. *якби* ви поспішили, ви би встигли на цей трамвай. СПОЛУЧНИКИ ПОРІВНЯННЯ *як, мов, наче, неначе, ніби*. ви читаєте цей текст так, *наче* ви бачите його вперше. СПОЛУЧНИКИ ПРИЧИНИ *тому що, через те що, бо*. він став відомим архітектором, *тому що* наполегливо вчився. СПОЛУЧНИКИ НАСЛІДКУ *так що*. будинок – великий і теплий, *так що* в кімнатах затишно. Відносні займенники *хто, що, який, котрий, чий, скільки* у ролі сполучних слів: Я знаю, *хто* заходив до брата. Ми підраховали, *скільки* нових слів ми вивчили.

Прийменник

Функції прийменника. Уживання прийменників із відмінковими формами іменників та субстантивованих слів та коло синтаксичних відношень, що виражається цими прийменниками.

Частка

Частка як частина мови. Особливості використання часток в усному й писемному мовленні. Поділ часток за структурними особливостями (за місцем і роллю у мовних одиницях). Фразові частки. Поділ часток за функціонально-семантичними ознаками. Фразові частки: *питальні, оклично-підсилювальні, власне модальні частки; стверджувальні, заперечні, означальні, кількісні, спонукальні, видільні, приєднувальні*. Наголос у частках.

Вигук

Загальна характеристика вигуків як своєрідних незмінних слів, що є еквівалентами висловів, що виражають почуття, емоції, настрої людини тощо. Первинні і похідні вигуки, їх творення та звукова структура. Поділ вигуків за значенням: емоційні вигуки та вигуки, що передають різні волевиявлення людини. Значення, які передають емоційні вигуки. Вигуки, що виражають волевиявлення: наказово-спонукальні, спонукальні, апелятивні. Звуконаслідувальні слова.

СИНТАКСИС

ПРОСТЕ РЕЧЕННЯ

Типи простих речень: за характером відношення повідомлюваного до дійсності; за метою висловлювання; за емоційно-експресивним забарвленням;

за структурою. Класифікація односкладних речень: Означено-особові речення. Неозначено-особові речення. Узагальнено-особові речення. Безособові речення. Інфінітивні речення. Номінативні речення. Вокативні речення. Поняття неповного речення. Критерії розмежування повних і неповних речень. Види неповних речень: структурно і семантично неповні (власне неповні); семантично повні, але структурно неповні (еліптичні). Власне неповні (ситуативно і контекстуально неповні) речення. Еліптичні речення. Поняття про просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Ознаки однорідних членів речення. Засоби зв'язку однорідних членів у межах єдиного структурно-семантичного блоку. Узагальнювальні одиниці при однорідних членах. Речення із звертаннями. Способи вираження звертань. Власне звертання і риторичне звертання.

СКЛАДНЕ РЕЧЕННЯ.

СКЛАДНОСУРЯДНІ РЕЧЕННЯ. Змістові та структурні особливості складносурядних речень. Речення відкритої і закритої структури. Типи складносурядних речень. Речення з єднальними відношеннями. Речення із зіставно-протиставними відношеннями. Речення з розділовими відношеннями.

СКЛАДНОПІДРЯДНІ РЕЧЕННЯ. Складнопідрядні речення зі з'ясувальною підрядною частиною (сполучники *що, щоб*, сполучні слова *куди, звідки, скільки, чому, навіщо, який*; складнопідрядні речення з підрядною означальною частиною зі сполучними словами *який, котрий, що* у називному та непрямих відмінках; складнопідрядні речення з темпоральною підрядною частиною (сполучник *коли*): 1) вираження значення одночасності; 2) вираження значення різночасності. складнопідрядні речення з підрядною частиною причини; складнопідрядні речення з підрядною частиною: 1) реальної умови (сполучник *якщо*); 2) ірреальної умови (*якби, коли б*); складнопідрядні речення з підрядною частиною мети; складнопідрядні речення з допустовою підрядною частиною; складнопідрядні речення з кількома підрядними частинами. Види залежності підрядних частин від головної. Речення з однорідною і неоднорідною супідрядністю.

Пряма і непряма мова. Вживання сполучників *що, щоб*, частки *чи* при заміні прямої мови непрямою.

Розділові знаки у простому і складному реченнях.

Текст як складне синтаксичне ціле. Загальні вимоги до побудови наукового тексту. Культура писемного наукового і офіційно-ділового українського мовлення.

Кількість опанованої лексики на рівень В2 – 5000-6000 слів.

ПРИКЛАДИ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

<p>1. Який із запропонованих варіантів відповідей найближчий за змістом до твердження <i>Ми поїдемо на екскурсію, якщо буде гарна погода?</i></p>	<p>А) ми збираємось їхати на екскурсію за будь-яких умов; В) якщо буде гарна погода, ми поїдемо на екскурсію; С) ми взагалі не поїдемо на екскурсію</p>
---	---

	через погоду; D) на екскурсії гарна погода, шкода, що ми не їдемо.
2. Знайдіть помилки серед <u>підкреслених</u> фрагментів речення: <i>Ти <u>занадто</u> часто <u>ходиш</u> з друзями <u>в гори</u>, ти <u>можеш</u> дуже <u>втомити</u>.</i>	A) занадто; B) в гори; C) ходиш; D) втомити.
3. Котрі з поданих іменників належать до чоловічого роду? 1. Спокій. 2. Дядько. 3. Печаль. 4. Корабель. 5. Здобич. 6. Містечко. 7. Острів. 8. Грунт. 9. Актор. 10. Володимир.	A) 1,2,3,4,7,9; B) 1,2,5,7,8,9; C) 1,2,4,7,8,9,10; D) 2,3,4,7,9; E) 2,4,5,7,9,10.
4. Заповніть пропуски (...) варіантом 1), 2), 3) або 4). <i>Будь-які досягнення ... <u>терпіння</u> і <u>наполегливості</u>.</i>	A) передбачають; B) вимагають; C) забезпечують; D) означають.
5. У котрому рядку правильно вказано форми родового відмінка однини?	A). Листопада, ліцею, комплекту, дощу. B). Директора, тролейбуса, університета, фактора. C). Аптекара, болі, комп'ютера, столу. D). Режисера, відсотка, проценту, інститута.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ВСТУПНИКІВ

№ завдання	Максимальна кількість балів	Об'єкти оцінювання	Оцінювання
Завдання 1.	15 балів	Вміннями максимально повно розуміти сенс аудіоповідомлення (запитання), адекватно сприймати соціально-культурні та емоційно-експресивні особливості мови мовця, інтерпретувати імпліцитно виражений зміст.	Кожна правильна відповідь – 1 бал.
Завдання 2.	25 балів	Уміння ідентифікації значень та використання лексики. Навички використання граматичних форм. Навички добору лексики та використання граматичних форм	Кожна правильна відповідь – 1 бал.

Завдання 3.	10 балів	Повнота, точність, глибина розуміння змісту тексту, знаходження, аналіз, зіставлення інформації в тексті, повне розуміння тексту, його структури та логічних зв'язків між його частинами.	Кожна правильна відповідь – 1 бал.
Завдання 4.	50 балів	<p>А. Змістове наповнення – максимум 10 балів</p> <p>Б. Відповідність тексту заданому формату – максимум 10 балів</p> <p>В. Лексична правильність – максимум 15 балів</p> <p>Г. Граматична та орфографічна правильність – максимум 15 балів</p>	<p>А : повне ігнорування умови – 0 балів; часткове виконання умови – 5 балів; повне виконання – 10 балів;</p> <p>Б : повна невідповідність тексту заданому формату – 0 балів; часткова відповідність – 5 балів; повна відповідність – 10 балів;</p> <p>В : повна невідповідність тексту заданому формату – 0 балів; часткова відповідність – 5 балів; повна відповідність – 15 балів;</p> <p>Г : повна невідповідність тексту заданому формату – 0 балів; часткова відповідність – 5 балів; повна відповідність – 15 балів;</p>

ЗАГАЛЬНЕ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Загальний час виконання вступного випробування – 60 хвилин (1 година). Після перевірки завдань, членами фахової атестаційної комісії, визначається сума нарахованих балів за шкалою від 100 до 200. Максимальна сума балів, що може одержати вступник за результатами вступного іспиту складає 200 балів. Мінімальна кількість балів для вступу на навчання складає не менше 115 балів (за шкалою від 100 до 200). Робота, яка оцінена нижче 115 балів, отримує оцінку «незадовільно».

Навчально-методичні матеріали

Основна рекомендована література

1. Єдина типова навчальна програма з української мови для студентів-іноземців основних факультетів нефілологічного профілю вищих навчальних закладів України III-IV рівнів акредитації. Ч. 3: навч. програма / Науково-метод. комісія з підготовки іноземних громадян, Нац. техн. ун-т України «Київський політехн. ін-т» ; уклад. Л. І. Дзюбенко [та інші]. Київ : НТУУ «КПІ», 2009. – 52 с
2. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. укр. видання д. пед. н., проф. С. Ю. Ніколаєва. Київ: Ленвіт, 2003. 273 с.
3. Стандарт державної мови «Українська мова як іноземна. Рівні загального володіння А1 – С2» / Уклад: Мазурик Д. В., Антонів О. В., Бойко Г. І., Синчак О. П. Київ: Національна комісія зі стандартів державної мови, 2024. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://mova.gov.ua/storage/app/sites/19/standarty/06.09.2024%20%D0%92%D0%98%D0%94%D0%90%D0%9D%D0%9D%D0%AF_%D0%A3%D0%9C%D0%86_new.pdf
4. Кісіль Л.М., Моргунова Н.С. Методичні вказівки до практичних занять з української мови як іноземної для студентів економічних спеціальностей. Харків: Вид-во Іванченко І.І., 2021. 60 с.
5. Костриця Н. М., Зозуля І. Є.. Розвиток монологічного мовлення в іноземних студентів : навчальний посібник. Вінниця : ВНТУ, 2020. – 109 с.
6. Моргунова Н.С., Кісіль Л.М. Українська мова як іноземна: навчальний посібник з навчання анотування та реферування студентів 3-4 курсів. Харків: Вид-во Іванченка І.С. 2021. 182 с.
7. Моргунова Н.С., Семененко І.Є. Українська мова як іноземна: навчальний посібник з розвитку монологічного мовлення для студентів 1-2 курсів. Харків: ХНАДУ. 2023. 162 с.
8. Моргунова Н.С., Семененко І.Є., Кісіль Л.М., Приходько С.О. Вчимо українську мову! Підручник з української мови як іноземної Харків: ФОП Іванченко І.С. 2021. – 178 с.
9. Наука і техніка в сучасному світі : збірник науково-популярних текстів та навчальних завдань для студентів-іноземців технічних університетів / Г. Бойко та ін.; за ред. І. Карого. Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2022. – 180 с.
10. Рязанцева Д.В., Моргунова Н.С. Практикум з української мови як іноземної для самостійної роботи студентів I-II курсів інженерних спеціальностей. Харків: ХНАДУ, 2021. 64 с.
11. Синчак О. Яблуко. Я буду любити українську культуру : підручник з української мови як іноземної (вищий рівень). Львів : Вид-во УКУ, 2022. 360 с.
12. Скиба Н. Г. Українська мова для студентів-іноземців : наукове мовлення. Київ : Логос, 2021. – 250с.
13. Українська мова для іноземних студентів: навчальний посібник / Лисенко Н. О., Кривко Р. М., Світлична Є. І., Цапко Т. П. Київ : Центр учбової літератури, 2018. – 240 с

14. Українська мова (за професійним спрямуванням): Навчальний посібник-практикум / Г.Л. Вознюк, С.З. Булик-Верхола, І.П. Василишин, М.В. Гнатюк, І.Б. Ментинська, І.Д. Шмілик. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2022. – 268 с.

Додаткова література

1. Антонів О., Паучок Л. Українська мова для іноземців : модульний курс : навчальний посібник. Київ : Фірма «ІНКОС», 2018. – 268 с.

2. Біденко Л., Завгородній В., Казанджієва М. Українська мова для іноземців. Рівень В1. К.: Університетська книга, 2020. 364 с.

3. Граматика української мови (у схемах та таблицях) для іноземних студентів. Синтаксис, стилістика : навч. посіб. / Л. Є. Азарова, Л. В. Горчинська, Н. Л. Франчук, Ю. В. Поздрань. Вінниця : ВНТУ, 2017. – 86 с.

4. Граматика української мови (у схемах та таблицях) для іноземних студентів. Фонетика, лексика, морфологія : навч. посіб. / О. В. Абрамчук, Л. В. Горчинська, Н. Л. Франчук, Ю. В. Поздрань. Вінниця : ВНТУ, 2017. – 102 с.

5. Стандартизовані вимоги: рівні володіння українською мовою як іноземно. А1-С2. Зразки сертифікаційних завдань : посібник / Уклад. Мазурик Д., Антонів О., Синчак О та ін. Київ : Фірма «ІНКОС», 2020. 186 с.

6. Тлумачний словник сучасної української мови / Л. П. Коврига, Т. В. Ковальова, В. Д. Пономаренко. / За ред. доктора філол. наук, проф. В. С. Калашника. Харків : Белкаркнига, 2005. – 800 с.

7. Українська мова для іноземних студентів. Газетно-публіцистичні тексти та завдання до них (навч.-метод. посіб.) / Уклад. Дідківська Л. П., Любчевська-Сокур В. О., Ніколаєва Н. С. Вінниця: ПП Балюк І. Б., 2022. 327 с.

Програма розглянута та затверджена на засіданні кафедри українознавства, протокол № 9 від 10 березня 2026 р.

Голова фахової атестаційної комісії
з мови навчання (українська мова),
завідувач кафедри
українознавства, доц.

Неля НІКУЛІНА

ПОГОДЖЕНО:

Директор Навчально-наукового
інституту міжнародної освіти
і співпраці, доц.

Антон ХОЛОДОВ

Заступник голови
приймальної комісії, проф.

Микола МИХАЛЕВИЧ